

REGLUGERÐ

um deildaskiptingu og safnráð Landsbókasafns Íslands – Háskólabókasafns.

1. gr.

Í Landsbókasafni Íslands – Háskólabókasafni eru þessar deildir:
Þjóðdeild, handritadeild, aðfangadeild, skráningardeild, útlánadeild og upplýsingadeild.

2. gr.

Safnráð Landsbókasafns Íslands – Háskólabókasafns er samráðsvettvangur yfirmanna bókasafnsins og forstöðumanna deilda.

Í safnráði eiga sæti: Landsbókavörður, sem er formaður ráðsins, aðstoðarlandsbókavörður, forstöðumenn deilda, sbr. 1. gr., og allt að þrír aðrir forstöðumenn einstakra starfspátta samkvæmt ákvörðun stjórnar safnsins að fengnum tillögum landsbókavardar.

3. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt 5. gr., sbr. 12. gr. laga nr. 71/1994 um Landsbókasafn Íslands – Háskólabókasafn, og öðlast þegar gildi.

Menntamálaráðuneytið, 11. október 1994.

Ólafur G. Einarsson.

Árni Gunnarsson.

REGLUGERÐ

um greiðslumark sauðfjárafurða á lögbýlum og beinar greiðslur verðlagsárið 1995-1996.

I. KAFLI.

Um greiðslumark.

1. gr.

Greiðslumark lögbýla.

Heildargreiðslumark sauðfjárafurða verðlagsárið 1995-1996 skal vera 7.820 tonn kindakjöts, að frádregnum 620 tonnum skv. samningi um sérstaka lækkun heildargreiðslumarks, sbr. 2. mgr. 41. gr. laga nr. 99/1993. Samanlagt greiðslumark lögbýla verður því 7.200 tonn, sem reiknast í kg kindakjöts. Greiðslumark hvers lögbýlis verðlagsárið 1995-1996 skal vera sama hlutfall af heildargreiðslu marki eins og það var á verðlagsárinu 1994-1995 að teknu tilliti til staðfesta aðilaskipta fyrir 1. febrúar 1995. Greiðslumark vegna heimtöku breytist ekki.

2. gr.

Útreikningur.

Framleiðsluráð landbúnaðarins reiknar út greiðslumark til framleiðslu sauðfjárafurða og heldur skrá yfir greiðslumark lögbýla og handhafa réttar til beinna greiðslna, og lætur

afurðastöðvum og búnaðarsamböndum í té eintak af henni fyrir starfssvæði viðkomandi afurðastöðvar og búnaðarsambands.

Framleiðsluráð landbúnaðarins aflar upplýsinga og annast útreikninga vegna framkvæmdar þessarar reglugerðar og hefur eftirlit með uppgjöri afurðastöðva við framleiðendur.

Afurðastöðvum er skylt að láta Framleiðsluráði landbúnaðarins í té allar þær upplýsingar sem að gagni geta komið við störf þess og þær geta veitt.

3. gr.

Tilkynningar.

Framleiðsluráð landbúnaðarins skal tilkynna framleiðendum um greiðslumark lögbýlisins. Þeir eiga þess kost að gera skriflegar athugasemdir við það og skulu þær berast Framleiðsluráði landbúnaðarins innan 20 daga frá dagsetningu tilkynningar um greiðslumark, ella gildir það fyrir verðlagsárið. Framleiðsluráð landbúnaðarins endurskoðar útreikninga, sem athugasemdir eru gerðar við og tilkynnir framleiðanda niðurstöðu sína.

Berist Framleiðsluráði ekki skriflegar athugasemdir við þá niðurstöðu innan 25 daga frá dagsetningu ákvörðunar, gildir hún fyrir hlutaðeigandi verðlagsár.

Uni viðkomandi framleiðandi ekki þeirri niðurstöðu, hefur hann rétt til þess að skjóta ágreiningnum með rökstuddri kæru til úrskurðarnefndar, sem starfar skv. 42. gr. laga nr. 99/1993.

4. gr.

Nýting.

Heimilt er framleiðanda að nýta 103% af greiðslumarki lögbýlisins með innleggi í afurðastöð og heimtöku kjöts á verðlagsárinu 1995-1996. Greiðslumark sem skráð er samkvæmt 2. mgr. 1. gr. verður aðeins nýtt með heimtöku úr afurðastöð.

Áður en afurðastöð kaupir eða tekur til sölumeðferðar sauðfjárafurðir umfram efri mörk greiðslumarks skal gert sérstakt samkomulag milli afurðastöðvar og framleiðanda um slátrun, afurðaverð og greiðslu þess, eftir því sem við á. Samsvarandi magn afurða skal markaðsfært erlendis á ábyrgð viðkomandi aðila. Ákvæði þetta gildir um innlegg frá öllum lögbýlum sem voru á sérstakri fullvirðisréttarskrá 1. september 1991, enda hafi greiðslumark þess ekki verið lagt inn til geymslu síðan. Fari framleiðsla á lögbýlinu umfram efri mörk greiðslumarks þess, án sérstaks samkomulags við afurðastöð, skal það sem umfram er og ekki rúmast innan heildargreiðslumarks koma til lækkunar á greiðslumarki þess á næsta verðlagsári.

Nú hættir framleiðandi sauðfjárrækt og fargar fjárstofni sínum og er honum þá heimilt að nýta greiðslumark verðlagsársins 1996-1997 fyrir þann hluta innleggs sem ekki rúmast innan efri marka greiðslumarks fyrir verðlagsárið 1995-1996. Réttur til beinna greiðslna verðlagsárið 1995-1996 verður eins og um innlegg það ár sé að ræða á þessum hluta framleiðslunnar. Sé ábúandi annar en eigandi lögbýlisins ber honum að fá samþykki eiganda fyrir þessari ráðstöfun greiðslumarks lögbýlisins verðlagsárið 1996-1997. Framleiðandi skal semja við afurðastöð um greiðslu fyrir þær sláturafurðir sem færast til innleggs á verðlagsárinu 1996-1997, en afurðastöð heldur þeim aðgreindum í birgða- og framleiðslubókhaldi. Það teljast lok á sauðfjárframleiðslu skv. þessari málsgrein, þótt framleiðandi haldi eftir allt að tíu kindum.

Við útreikning á nýtingu greiðslumarks skal vega saman kjöt af dilkum og fullorönu fé þannig: Magn dilkakjöts $\times 1,01$ + magn kjöts af fullorönu fé $\times 0,91$ = reiknuð nýting.

5. gr.

Brottfall og geymsla.

Heimilt er landbúnaðarráðherra að fella niður greiðslumark sem ekki hefur verið nýtt til framleiðslu að neinu leyti í full tvö verðlagsár, enda sé viðkomandi rétthafa tilkynnt um það og honum gefinn kostur á að leggja greiðslumarkið inn til geymslu.

Heimilt er framleiðanda að leggja greiðslumark lögbýlisins inn til geymslu til 31. ágúst 1998 og sætir það þá sömu breytingum og annað greiðslumark.

6. gr.

Aðilaskipti.

Heimil eru aðilaskipti að greiðslumarki milli lögbýla, með eftirfarandi takmörkunum:

- a) Greiðslumark byggt á fullvirðisrétti sem leigður var Framleiðnisjóði landbúnaðarins má því aðeins selja að það hafi verið í framleiðslu hjá viðkomandi framleiðanda, sbr. 7. gr., næstliðin tvö ár fyrir sölu. Heimilt er að selja allt greiðslumarkið þegar framleiðsla á lögbýlinu hefur náð 80% greiðslumarksins að meðaltali í tvö ár, að öðrum kosti í hlutfalli við nýtingu þess. Takmörkun þessi nær til svonefndra opinna leigusamninga sem framleiðendur gerðu við sjóðinn.
- b) Greiðslumark vegna heimtöku er óheimilt að selja frá lögbýli.
- c) Greiðslumark sem bundið er í fjárskiptasamningi verður seljanlegt að liðnum samningstíma um fjárleysi og þegar samningurinn telst fullendur að öðru leyti.
- d) Landbúnaðarráðherra er heimilt, að höfðu samráði við umhverfissráðherra, að takmarka eða stöðva aðilaskipti að greiðslumarki ef fyrir liggur rökstutt álit Landgræðslu ríkisins um nauðsyn þess af gróðurverndarástæðum. Landbúnaðarráðherra ákveður nánari starfsreglur hér að lútandi. Framleiðsluráð landbúnaðarins skal veita Landgræðslu ríkisins upplýsingar um fyrirhuguð aðilaskipti að greiðslumarki jafnóðum og tilkynningar berast.
- e) Sé ábúandi lögbýlis annar en eigandi þess þarf samþykki beggja fyrir því að afsala greiðslumarki frá lögbýli.

Nú á framleiðandi fleiri en eitt lögbýli eða flytur af einu lögbýli á annað og er þá heimilt að sameina greiðslumark beggja lögbýlanna með ofangreindum takmörkunum. Á sama hátt er landbúnaðarráðherra heimilt að flytja greiðslumark milli lögbýla í eigu ríkisins.

Aðilaskipti greiðslumarks skulu tilkynnt fyrir 1. febrúar 1995 á þar til gerðum eyðublöðum sem Framleiðsluráð landbúnaðarins lætur í té og leggja frammi á skrifstofum búnaðarsambanda. Með tilkynningu um aðilaskipti að greiðslumarki skal fylgja staðfesting um eignarhald að lögbýli. Aðilaskiptin taka fyrst gildi þegar staðfesting Framleiðsluráðs landbúnaðarins liggur fyrir.

7. gr.

Fullvirðisréttur í leigusamningum við Framleiðnisjóð.

Handhafa leigusamnings við Framleiðnisjóð landbúnaðarins er heimilt að hefja framleiðslu við lok leigutíma og nýta rétt lögbýlis til greiðslumarks að uppfylltum eftirfarandi skilyrðum:

- a) Tilkynna skal Framleiðnisjóði landbúnaðarins með tilskildum fyrirvara hvort hefja á framleiðslu.
- b) Framleiðsla verður aðeins hafin á því lögbýli sem fullvirðisrétturinn var leigður af.

II. KAFLI

Um beinar greiðslur o.fl.

8. gr.

Beinar greiðslur.

Bein greiðsla er framlag úr ríkissjóði til framleiðanda sauðfjárafurða og skal svara til 50% af framleiðslukostnaði kindakjöts samkvæmt verðlagsgrundvelli sauðfjárafurða 1. september 1995. Vegna verðlagsársins 1995-1996 má að hámarki greiða beina greiðslu miðað við 100% reiknaða nýtingu á greiðslumarki hvers lögbýlis, sbr. þó ákvæði 12. gr. Beinar greiðslur skulu takmarkast við ásetning á lögbýlinu skv. forðagæsluskýrslu haustið 1994, þannig að á móti 18.2 kg kindakjöts í greiðslumarki nemi ásetningur a.m.k. 0.6 ám eða 0.8 gemlingum. Hafi framleiðandi á undanförunum tveimur árum fullnýtt framleiðsluheimild sína með lægra ásetningshlutfalli skulu beinar greiðslur ekki skertar samkvæmt þessari reglu.

9. gr.

Viðtakandi beinna greiðslna.

Beinar greiðslur greiðast ábúanda á lögbýlinu. Á hverjulögbýli skal aðeins einn framleiðandi vera skráður handhafi. Þó er heimilt, þegar um fleiri sjálfstæða rekstraraðila er að ræða sem standa að búinu, að skrá þá sérstaklega. Sjálfstæður rekstraraðili telst sá einn sem hefur sjálfstætt virðisaukaskattsuppgjör. Tilkynna skal Framleiðsluráði landbúnaðarins allar breytingar á hver eigi að vera handhafi beinna greiðslna. Séu handhafar tveir eða fleiri, skal gefa upp hlutfallslega skiptingu beinna greiðslna. Jafnframt skulu viðtakendur beinna greiðslna tilgreina sérstakan reikning í banka eða öðrum viðskiptastofnunum, sem greiðslur skulu lagðar inn á.

10. gr.

Greiðslutilhögun.

Beinar greiðslur greiðast til viðtakanda, í fyrsta sinn 1. mars 1995 og skulu 80% af heildargreiðslum greiðast með jöfnum mánaðarlegum greiðslum 1. hvers mánaðar frá mars til október. Eftirstöðvar skulu greiðast 15. desember 1995. Greiðslur frá mars til október skulu áætlaðar út frá verðlagsgrundvelli 1. september 1994, en uppgjör beinna greiðslna miðast við verðlagsgrundvöll 1. september 1995.

11. gr.

Uppgjör beinna greiðslna.

Beinar greiðslur skerðast hlutfallslega nái reiknuð nýting greiðslumarks ekki 80% af greiðslumarki lögbýlisins. Þó skulu þeir sem tóku fé haustið 1992 eftir fjárleysi samkvæmt samningum við Sauðfjárveikivarnir fá fullar beinar greiðslur þó framleiðsla þeirra sé aðeins 60%, hjá þeim sem tóku fé haustið 1993 miðast við 40% og 20% hjá þeim sem fé tóku haustið 1994.

Sjái framleiðandi fram á að nýting greiðslumarks gefi ekki rétt til a.m.k. 80% af beinum greiðslum ársins, ber honum að tilkynna það Framleiðsluráði landbúnaðarins, sem þá skal haga beinum greiðslum í samræmi við áætlaða nýtingu. Komi samt fram við lok sláturtíðar, að ofgreitt hafi verið, ber viðtakanda beinna greiðslna að endurgreiða mismuninn samkvæmt reikningi.

Gerist framleiðandi sekur um ólöglega sölu eða dreifingu á kjöti af heimaslátruðu sauðfé er heimilt að skerða eða fella niður beinar greiðslur til viðkomandi lögbýlis.

12. gr.

Fjármunir til markaðsfærslu.

Fjármunum sem sparast vegna samkomulags um sérstaka lækkun heildargreiðslumarks skal varið til söluáttaks á kindakjöti innan lands, þar sem þess skal gætt að þeir nýtist til beinna lækkana á verði kindakjöts til neytenda. Sama gildir um fjármuni sem kunna að sparast vegna vannýtingar einstakra framleiðenda á greiðslumarki lögbýla, nema birgðir kindakjöts 1. september 1995 verði minni en 1000 tonn. Þá skal þeim fjármunum deilt út sem jafnri upphæð á hvert kíló kjöts umfram greiðslumark, allt að efri mörkum þess. Landbúnaðarráðherra staðfestir ráðstöfun á fjármunum til markaðsfærslu að fengnum tillögum Framkvæmdanefndar búvörusamninga.

13. gr.

Viðurlög og gildistaka.

Brot á reglugerð þessari varða viðurlögum samkvæmt lögum nr. 99 8. september 1993 um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum. Með mál út af brotum skal farið að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 99 8. september 1993 um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum og öðlast þegar gildi.

Landbúnaðarráðuneytið, 11. október 1994.

Halldór Blöndal.

Jón Höskuldsson.